

Jaka Cepec • Mitja Kovač

UVOD V SODOBNO POSLOVNO PRAVO

Osnove s praktičnimi primeri

LEXPERA®

GV
ZALOŽBA

Ljubljana 2023

Kazalo

Kratice in okrajšave.....	5
Predgovor	15
1. Temeljni pravni pojmi in temelji državne ureditve.....	21
1.1. Uvod	22
1.2. Kaj je pravo	22
1.3. Temeljne značilnosti prava	24
1.4. Kontinentalno pravo in pravo <i>common law</i> (anglo-ameriško)	25
1.5. Temelji državne ureditve Republike Slovenije	27
1.5.1. Delitev oblasti	27
1.5.2. Pravna država	29
1.6. Pravni red.....	31
1.6.1. Pojem pravne ureditve (pravnega reda)	31
1.6.2. Pravna norma	32
1.6.3. Tipsko pravno pravilo	32
1.6.4. Pravni akt – pojem in vrste	33
1.6.5. Časovna in prostorska veljavnost pravnih aktov.....	34
1.6.6. Retroaktivnost	35
1.6.7. Hierarhija pravnih aktov	36
1.7. Tradicionalne pravne panoge	39
1.7.1. Ustavno pravo	40
1.7.2. Civilno pravo.....	40
1.7.3. Delovno pravo in pravo socialne varnosti	41
1.7.4. Gospodarsko pravo.....	41
1.7.5. Kazensko pravo	42
1.7.6. Upravno pravo.....	42
1.7.7. Mednarodno javno in zasebno pravo	42
1.8. Razlaga pravnih aktov	43

1.9.	Pravna praznina – pojem in vrste	44
1.10.	Struktura sodnega sistema	45
1.10.1.	Sodišča prve stopnje.....	46
1.10.2.	Pritožbena sodišča	46
1.10.3.	Specializirana sodišča.....	47
1.10.4.	Ustavno sodišče.....	47
1.10.5.	Računsko sodišče	47
1.11.	Redna in izredna pravna sredstva	48
1.12.	Alternativni mehanizmi razreševanja sporov.....	49
2.	Pravo Evropske unije	55
2.1.	Nastanek Evropske unije in njene temeljne značilnosti.....	56
2.2.	Pravna narava EU.....	59
2.3.	Institucije EU.....	61
2.3.1.	Svet	62
2.3.2.	Evropski parlament.....	65
2.3.3.	Evropska komisija.....	68
2.3.4.	Evropski svet	71
2.3.5.	Sodišče Evropske unije	72
2.3.6.	Evropsko računsko sodišče	73
2.3.7.	Evropska centralna banka	74
2.4.	Viri prava Evropske unije	75
2.4.1.	Primarni pravni viri.....	76
2.4.2.	Sekundarni pravni viri.....	76
2.5.	Razmerje med pravnim redom EU in pravnim redom držav članic	79
2.5.1.	Avtonomnost prava EU.....	79
2.5.2.	Načelo primarnosti prava EU	80
2.5.3.	Neposredna uporabnost.....	82
2.5.4.	Načelo subsidiarnosti.....	87
2.6.	Osnove skupnega trga Evropske unije.....	89
3.	Uvod v stvarno pravo	95
3.1.	Uvod	96
3.2.	Pojem stvarnega prava	97

3.3.	Ekonomski pomen	97
3.4.	Pravni pojem stvarnih pravic	99
3.5.	Temeljne značilnosti in vrste stvarnopравnih razmerij	100
3.6.	Posest.	102
3.7.	Lastninska pravica.	103
3.7.1.	Nastanek, pridobitev in prenehanje lastninske pravice	104
3.7.2.	Oblike lastninske pravice	110
3.7.3.	Varstvo lastninske pravice	114
3.8.	Zastavna pravica	115
3.8.1.	Hipoteka	117
3.8.2.	Neposestna zastavna pravica na premočninah.	120
3.9.	Zastavna pravica na premočninah – ročna zastava	122
3.10.	Služnost.	125
3.11.	Stvarno breme	126
3.12.	Stavbna pravica	127
4.	Osnove obligacijskega prava.	131
4.1.	Uvod	131
4.2.	Pravni pojem obligacijskega prava.	132
4.3.	Ekonomski pomen obligacijskega prava	133
4.4.	Zakaj sklepamo pogodbe.	135
4.5.	Splošne značilnosti in viri obligacijskih razmerij	136
4.6.	Temeljna načela obligacijskega prava	138
4.7.	Pravni temelj za nastanek obligacijskih razmerij	140
4.8.	Zavezovalni in razpolagalni pravni posli	140
4.9.	Vrste obveznosti	142
4.10.	Pravni subjekti ter pravne in fizične osebe	143
4.11.	Pogodbe	144
4.12.	Sklenitev pogodbe.	145
4.12.1.	Pogajanja.	145
4.12.2.	Ponudba in sprejem ponudbe.	146
4.12.3.	Molk naslovnika ter čas in kraj sklenitve pogodbe	148
4.12.4.	Predpogodba	149
4.13.	Veljavnost pogodbe.	149
4.13.1.	Zmota, prevara in simulirani pravni posli	150

4.13.2. Možnost, dopustnost in določljivost predmeta izpolnitve in poslovne podlage.....	154
4.13.3. Oblika	154
4.14. Neveljavnost pogodbe – ničnost in izpodbojnost	155
4.15. Vrste pogodb	155
4.16. Sklepanje pogodb po zastopniku ali pooblaščenцу	156
4.17. Odškodninske obveznosti	157
4.18. Utrditev obveznosti.....	165
4.18.1. Ara.....	166
4.18.2. Pogodbena kazen	167
4.18.3. Poroštvo	168
4.18.4. Zamudne obresti in predplačilo (avans).....	169
4.18.5. Odstopnina, zastavna in pridržna pravica	169
4.18.6. Bančna garancija in kavcijsko zavarovanje.....	171
4.18.7. Menica, izvršnica in neposredno izvršljiv notarski zapis	174
4.19. Razveza ali sprememba pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin	179
4.20. Prenehanje obligacijskega razmerja	181
4.20.1. Izpolnitev obveznosti	181
4.20.2. Čas, kraj in način izpolnitve	182
4.20.3. Zamuda pri izpolnitvi	182
4.20.4. Neizpolnitev obveznosti	183
4.20.5. Nemožnost izpolnitve in višja sila	183
4.20.6. Pobotanje	187
4.20.7. Prenovitev (novacija) in odpust dolga	188
4.20.8. Združitev, pretek časa, odpoved in smrt	188
4.20.9. Zastaranje in prekluzija	189
4.21. Prodajna pogodba.....	189
4.22. Podjemna pogodba.....	198
4.23. Pravo varstva potrošnikov.....	201
5. Uvod v korporacijsko pravo	209
5.1. Uvod	209
5.2. Opredelitev gospodarske družbe	211

5.3.	Pravnoorganizacijske oblike gospodarskih družb	213
5.4.	Omejitve ustanavljanja družb in podjetnikov	215
5.5.	Dejavnost	217
5.6.	Firma družbe	217
5.7.	Sedež	219
5.8.	Odgovornost za obveznosti družbe	219
5.9.	Osnovni kapital	220
5.10.	Zastopanje družbe	222
5.11.	Spregled pravne osebnosti	226
5.12.	Poslovna skrivnost in prepoved konkurence	227
5.13.	Sodni register	229
5.14.	Vstopne točke sistema SPOT	231
5.15.	Poslovne knjige	232
6.	Samostojni podjetnik	235
6.1.	Temeljne značilnosti	235
6.2.	Prenehanje samostojnega podjetnika	240
6.3.	Preoblikovanje podjetnika v kapitalsko družbo in prenos podjetja na podjetnika prevzemnika	242
6.4.	Podjetnik kot ekonomsko odvisna oseba in podjetništvo kot prekarna oblika dela	245
7.	Osebne družbe	249
7.1.	Družba z neomejeno odgovornostjo	250
7.1.1.	Ustanovitev družbe	250
7.1.2.	Temeljne značilnosti družbe z neomejeno odgovornostjo	250
7.1.3.	Pravice in obveznosti družbenikov	252
7.1.4.	Pravna razmerja družbenikov do tretjih oseb	254
7.1.5.	Prenehanje družbe	255
7.2.	Komanditna družba	257
7.2.1.	Ustanovitev družbe	257
7.2.2.	Temeljne značilnosti komanditne družbe	257
7.2.3.	Pravice in obveznosti družbenikov	259

7.2.4.	Pravna razmerja družbenikov do tretjih oseb	260
7.2.5.	Prenehanje družbe	261
7.3.	Dvojna družba	261
8.	Uvod v kapitalske družbe	265
9.	Družba z omejeno odgovornostjo	269
9.1.	Ustanovitev družbe in njene temeljne značilnosti.	269
9.2.	Pravice in obveznosti družbenikov	273
9.2.1.	Premoženjske pravice družbenikov	274
9.2.2.	Upravljalvske pravice družbenikov	277
9.3.	Dolžnosti družbenikov.	280
9.4.	Upravljanje družbe	283
9.5.	Lastni delež.	284
9.6.	Enoosebna družba z omejeno odgovornostjo	285
9.6.1.	Primerjava enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo s samostojnim podjetnikom.	287
10.	Delniška družba	293
10.1.	Opredelitev delniške družbe in njene temeljne značilnosti.	293
10.2.	Delnica	295
10.2.1.	Delnica kot alikvotni del osnovnega kapitala	295
10.2.2.	Delnica kot skupek korporacijskih pravic	297
10.2.3.	Delnica kot vrednostni papir	301
10.3.	Lastne delnice	304
10.4.	Ustanovitev delniške družbe	305
10.5.	Upravljanje delniške družbe	307
10.5.1.	Dvotirni sistem	313
10.5.2.	Enotirni sistem	318
11.	Prenehanje gospodarskih družb	323
11.1.	Likvidacija	324
11.2.	Prenehanje družbe po skrajšanem postopku	326
11.3.	Izbris iz sodnega registra brez likvidacije.	327
11.4.	Prisilna likvidacija.	328

12. Osnove izvršilnega in insolvenčnega prava	331
12.1. Osnove izvršilnega prava.....	332
12.1.1. Izvršba na podlagi verodostojne listine.....	335
12.1.2. Izvršba na podlagi izvršilnega naslova.....	336
12.2. Postopki zaradi insolventnosti.....	338
12.2.1. Postopki zaradi insolventnosti pri pravnih osebah.....	338
12.2.2. Obveznost posloводства ob nastanku insolventnosti... ..	339
12.2.3. Stečaj nad pravno osebo.....	342
12.2.4. Prisilna poravnava.....	346
12.2.5. Osebni stečaj.....	349
13. Osnove varstva osebnih podatkov	355
13.1. Temeljna načela varstva osebnih podatkov.....	357
13.2. Obdelava osebnih podatkov.....	361
13.3. Upravljalci in obdelovalci osebnih podatkov.....	366
13.4. Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki .	367
14. Pravo intelektualne lastnine	373
14.1. Uvod.....	373
14.2. Pravnoekonomski pomen prava intelektualne lastnine.....	375
14.3. Avtorsko pravo.....	376
14.3.1. Splošno o nastanku in razvoju avtorskega prava.....	376
14.3.2. Avtorsko delo.....	378
14.3.3. Izvedena dela.....	380
14.3.4. Avtor.....	380
14.4. Avtorska pravica.....	381
14.4.1. Moralne avtorske pravice.....	382
14.4.2. Materialne avtorske pravice.....	383
14.4.3. Druge pravice avtorja.....	383
14.4.4. Omejitve avtorske pravice.....	384
14.4.5. Časovne omejitve.....	388
14.4.6. Prenos avtorske pravice.....	389
14.5. Sorodne pravice.....	390
14.6. Pravo industrijske lastnine.....	391
14.6.1. Zgodovinski razvoj.....	391

14.6.2. Pravna narava pravic industrijske lastnine.	392
14.6.3. Ekonomski pomen pravic industrijske lastnine.	393
14.6.4. Zakonska ureditev pravic industrijske lastnine v Sloveniji.	394
14.6.5. Postopek priznavanja pravic	408
14.6.6. Učinki prijave	409
14.6.7. Poslovna skrivnost	411
Literatura	417
Stvarno kazalo	425

Predgovor

»V državi brez vladavine prava in stabilnega ter rednega uveljavljanja pravnih norm, v kateri se ljudje pri posesti svoje lastnine ne čutijo varne, v kateri pravo ne podpira vere v izpolnjevanje pogodbenih zavez in v kateri uveljavljanje in izterjava plačil (od tistih, ki lahko plačajo) ni del rednih nalog državne oblasti, sta razcvet ter obstoj trgovine in proizvodnje na dolgi rok skorajda nemogoča. V državi, v kateri ni velike stopnje zaupanja v pravičnost vlade in njenih organov, ni razcveta trgovine in proizvodnje.«

Adam Smith, Wealth of Nations, 1776¹

Mnogi pravo in njegova pravila pogosto vidijo kot odtujen, dolgočasen, duhamoren, zapleten in na splošno težko razumljiv mehanizem za doseg in vzpostavljanje družbene pravičnosti. Pri tem je že kriterij pravičnosti izmuzljiv, nedorečen in težko določljiv pojem, saj je v veliki meri odvisen od meril posameznika in družbe o tem, kaj je in kaj ni pravično. Z gotovostjo lahko trdimo, da je recimo mnenje o tem, kaj je pravično, med člani nekega plemena v porečju Amazonke popolnoma ali pa vsaj zelo drugačno od našega. Ob tem se ekonomisti seveda pogosto sprašujejo, kaj pravniki pravzaprav študirajo, in če je že iskanje definicije merila pravičnosti tako težavno, zakaj potem sploh pravo na ekonomski fakulteti. Kako je pravo pravzaprav povezano s temelji mikro- ali makroekonomije, podjetništvom, računovodstvom, managementom in drugimi ekonomskimi predmeti? Je uvrstitev pravnega predmeta v predmetnik samo plod številnih mednarodnih akreditacij, akademskih kapric, zgodovinskih ostalin, neprožnosti ali pač skrbno preiščena odločitev in znak fakultetne odličnosti? Ena najtežjih nalog je zato ekonomiste in podjetnike prepričati, da je osnovno znanje prava uporabno in pomembno tudi zanje in da so koristi poznavanja prava večje od s tem povezanih

¹ *»Commerce and manufactures can seldom flourish long in any state which does not enjoy a regular administration of justice, in which the people do not feel themselves secure in the possession of their property, in which the faith of contracts is not supported by law, and in which the authority of the state is not supposed to be regularly employed in enforcing the payment of debts from all those who are able to pay. Commerce and manufactures can seldom flourish in any state in which there is not a certain degree of confidence in the justice of government.«* Adam Smith (1723–1790) je bil škotski moralni filozof, akademik in politični ekonomist, čigar delo je omogočilo nastanek ekonomije kot sodobne znanstvene panoge. Smith je pionir v raziskavah zgodovinskega razvoja industrije in trgovine v Evropi. Bil je profesor na Univerzi Cambridge.

stroškov.² Prav zato je začetni citat pionirja in utemeljitelja sodobne ekonomske znanosti Adama Smitha iz njegovega legendarnega dela *Wealth of Nations* (Bogastvo narodov) iz leta 1776 kot naročen za odgovor na vprašanje, čemu naj ekonomisti študirajo pravo. Po Smithovih besedah trgovina in gospodarstvo na dolgi rok ne moreta uspevati brez zanesljivega pravnega sistema, sodišč in pravne države. Pravo seveda ni nikakršno metafizično orodje za doseganje pravičnosti, ampak je predvsem izredno pretanjen mehanizem spodbud za spreminjanje vedenja ljudi in doseganje alokacijske učinkovitosti, redistribucije in nacionalne blaginje. Je pravzaprav izredna »iznajdba« oziroma mehanizem, ki z zniževanjem transakcijskih stroškov, preprečevanjem oportunitizma, moralnega hazarda in škodljivega hlepenja po ekonomskih rentah, zagotavljanjem učinkovitih spodbud in določanjem optimalnih nosilcev tveganj v bistvu omogoča ekonomsko dejavnost, delovanje ekonomskega sistema sekvenčnih izmenjav ter pospešuje alokacijsko učinkovitost in s tem povečuje bogastvo, blaginjo narodov. Učinkovit, stabilen in zanesljiv pravni sistem je tako eden ključnih pogojev za maksimiranje nacionalne blaginje in prav zato je razumevanje, poznavanje in obvladovanje temeljev prava za vsakega ekonomista in podjetnika nujno.

»Vzdrževanje zakonitosti in pravnega reda z namenom preprečevanja nasilja med ljudmi, uveljavljanje svobodnih pogodbenih zavez, definicija lastninskih pravic skupaj z njihovim uveljavljanjem in razlago ter zagotavljanje stabilnega monetarnega okvirja s strani vlade in njenih organov so osnovne predpostavke za organizacijo na sistemu svobodnih izmenjav temelječe gospodarske dejavnosti.«

Milton Friedman, Capitalism and Freedom, 1962³

Številne mednarodne študije gospodarskega razvoja držav so tako pokazale, da so visoko izobraženo prebivalstvo (odlično visoko šolstvo, povečevanje vpliva znanstvenih objav, raziskave in razvoj), dobra infrastruktura in *vladavina prava* trije temeljni pogoji, ki omogočajo dolgoročno ter vzdržno gospodarsko rast in razvoj. To so tudi tisti trije temeljni dejavniki, ki na dolgi rok ločijo uspešne države od neuspešnih in ustvarjajo razmere za povečevanje družbene blaginje. Neustrezna zaščita lastninskih in pogodbenih pravic je tako recimo paralizir-

² Seveda je enako težka naloga prepričevanje pravnikov o potrebnosti poznavanja temeljev ekonomije.

³ *»The organisation of economic activity through voluntary exchange presumes that we have provided, through government, for the maintainance of law and order to prevent coercion of one individual by another, the enforcement of contracts voluntarily entered into, the definiton of the meaning of property rights, the interpretation and enforcement of such rights, and the provision of a monetary framework.«* Milton Friedman je Nobelov nagrajenec za ekonomijo iz leta 1976.

rala nekatere ekonomije v vzhodni Evropi (tudi slovensko) in tretjem svetu.⁴ Eden najpomembnejših ukrepov vseh teh držav za reševanje dela gospodarskih težav je prav v vzpostavitvi predvidljivega in stabilnega pravnega sistema. In to ne zaradi morebitne odločitve zakonodajalca, Evropske unije ali katerega od pravnih teoretikov, ampak predvsem zato, ker vladavina prava v ekonomskem smislu obstoječo negotovost oziroma nezaupanje med subjekti na trgu pretvarja v predvidljivost, gotovost in varnost. Ta, s strani vladavine prava vzpostavljena predvidljivost oziroma varnost v bistvu pomeni, da se lahko ljudje pri svojem poslovanju in interakcijah z drugimi zanesejo na izpolnitev obljub, zavez in dogovorjenega načina obnašanja, ki jih v primeru kršitev uveljavi ali zagotovi učinkovito delujoč pravni sistem. Negotovost bi povzročila sprejemanje podoptimalnih odločitev (v nasprotju s tistimi, ki bi bile sprejete v svetu popolnih informacij (popolna predvidljivost, gotovost, varnost)), zavrla bi gospodarsko dejavnost in pomenila neposredno izgubo ali nezmožnost pridobitve različnih koristi ter s tem posledično tudi zmanjšala blaginjo. V svetu negotovosti bi sicer nekatere gospodarske dejavnosti še vedno potekale, vendar bi bile v večini primerov omejene na simultane izmenjave (tržnica), medtem ko bi večina sekvenčnih izmenjav (ki sestavljajo večino današnje gospodarske dejavnosti) ugasnila oziroma bi potekala ob velikih transakcijskih stroških. V takem svetu negotovosti bi se dejansko vrnil v čas primitivnih družb, blagovnih izmenjav (blago za blago – iz rok v roke) in strašljive vojne vseh proti vsem, v kateri je glavnina virov namenjena obrambi obstoječega premoženja in golega življenja. Povedano drugače, pravna zaščita in urejanje teh razmerij sta dosti manj nujna v svetu sočasnih kot pa v svetu sekvenčnih ekonomskih izmenjav. Odsotnost pravnega uveljavljanja in zagotavljanja tovrstnih pravic bi povzročila preusmeritev od sekvenčnih k simultanim tržnim dejavnostim in posledično vodila do zmanjševanja gospodarske dejavnosti. Varnost, predvidljivost in gotovost, ki jih zagotavlja učinkovit pravni sistem, tako med igralci na trgu omogočajo vzpostavitev medsebojnega zaupanja (izpolnitev danih obljub, zavez), to pa omogoča sodelovanje (preprečevanje vojne vseh proti vsem), izmenjave, ki spodbujajo ekonomsko aktivnost, gospodarsko rast ter pospešujejo alokacijsko učinkovitost in družbeno blaginjo.

Pravo je v očeh pravnika ekonomista ne samo pretanjen mehanizem *ex post* razreševanja sporov, ampak predvsem dovršen sistem *ex ante* zagotavljanja primernih spodbud in motivov (*incentives*) za spreminjanje in/ali doseganje družbeno želenega obnašanja ljudi in drugih pravnih subjektov. Povedano drugače, pravni

⁴ Cooter, Ulen, 2005, str. 10.

sistem je množica pravnih pravil in sankcij, ki usmerjajo človekovo obnašanje v družbeno zaželeni smeri, in mehanizem, ki omogoča maksimiranje družbene blaginje.

Vladavina prava je tako eden treh temeljnih pogojev za doseganje dolgoročne gospodarske rasti in ekonomske uspešnosti in prav zato je pri vstopanju v poklicni svet bistveno tudi osnovno pravno znanje in razumevanje ter obvladovanje učinkov, ki jih imajo številna pravna pravila na vsakodnevno poslovanje in delovanje celotnega gospodarskega sistema. Seznanjenost študentov s pravnimi pravili, ki se najpogosteje nanašajo oziroma vplivajo na delovanje poslovnih subjektov, in sposobnost apliciranja teh pravil v raznovrstnih poslovnih situacijah sta pomembni za uspešno poklicno kariero. Predmet Pravo družb in poslovno pravo in ta knjiga tako študente seznanita z glavnimi pravnimi značilnostmi, pravili in koncepti (tudi primerjalnopravnimi), katerih poznavanje jim omogoči sprejemanje pravih poslovnih odločitev (prepoznavanje tveganj in priložnosti) in identificiranje tistih zapletenih pravnih problemov, pri katerih je takojšnje angažiranje profesionalnih pravnikov nujno in poslovno učinkovito.

*»Si star,« pravi fant, »in čeljust ne pregrizne
nič tršega, kakor je salo;
pa gosko pospravil si, koža in kost –
te prosim: kako le, kako se je dalo?«
»V mladosti,« de oče, »študiral sem pravo
in z ženo premler vsak primer;
čeljusti sem s tem si tako okreпил,
da bolj si jih ne bi nikjer!«*

*Lewis Carroll, Alica v čudežni deželi,
prevod G. Jakopin, Mladinska knjiga, 1969*

Poleg vsebine se lahko ekonomisti od pravnikov naučijo tudi njihovega načina razmišljanja in metodološkega pristopa k reševanju problemov (sporov), saj pravniki veliko svojega časa porabijo prav za reševanje praktičnih vprašanj. Končni rezultat je pogosto odvisen od karseda natančnega in sistematičnega opisa spornih dejstev. Pri tem se izostrijo sposobnosti zaznavanja drobnih besednih (in s tem dejanskih) razlik, vsaka površnost in malomarnost pa sta lahko za končni uspeh usodni. Seveda se ta metodičnost in sistematičnost nepravnikom včasih zdita popolnoma nepotrebni, pretirani, a številne drobne razlike temeljijo na komaj opaznih dejstvih, ki bi jih ekonomisti najpogosteje spregledali. Ti na primer večkrat poudarjajo pomen svobodne izmenjave, pri tem

pa nimajo podrobneje izdelane ideje o tem, kdaj je neka izmenjava svobodna.⁵ Drugače ima na primer pogodbeno pravo kompleksno in dobro oblikovano teorijo voljnega ravnanja (ali teorijo protidajatev – *consideration v common law*). Pravna znanja, metode, sistematika in spoznanja so tako priporočljivi in nujni tudi za ekonomiste in podjetnike, saj izboljšujejo njihove analitične sposobnosti, zagotavljajo dodatna orodja za reševanje problemov, preprečujejo nastanek nepotrebnih poslovnih tveganj in stroškov, omogočajo prepoznavanje in oceno smiselnosti posameznih naložb, poslovnih priložnosti, vzpostavitev optimalnih gospodarskih politik in ukrepov ter navsezadnje omogočajo tudi približevanje teoretičnih ekonomskih modelov in predpostavk dejanskemu svetu, resničnosti.

Na koncu naj kot zanimivost še dodava, da je kar nekaj Nobelovih nagajencev za ekonomijo, kot so recimo Ronald Coase (1991), Gary Becker (1992), Daniel Kahneman (2002), Oliver E. Williamson (2009), študiralo tudi pravo ali pa so Nobelovo nagrado dobili za ekonomsko analizo prava, pravnih norm in z njimi povezanih problemov. V upanju, da so vas te začetne misli in argumenti vsaj malo prepričali in spodbudili tudi k študiju prava, vam želiva, da boste v knjigi uživali in iz nje izvedeli čim več novega, zanimivega ter zato postali še boljši študentje ekonomije in poslovnih ved.

Sol iustitiae illustra nos!

⁵ Cooter, Ulen, 2005, str. 8.